

عنوان مقاله:

تأثیر آموزش تعامل-محور مکالمه‌کاوی بر توانش تعاملی زبان آموزان ایرانی در تکالیف زوج-گفتار

محل انتشار:

پژوهش های زبانشناختی در زبانهای خارجی، دوره 8، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 36

نویسندگان:

میلاذ رضانی - دانشجوی دکترای آموزش زبان انگلیسی واحد تبریز، دانشکده زبان و ادبیات، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

بیوک بهنام - دانشیار گروه آموزش زبان انگلیسی واحد تبریز، دانشکده زبان و ادبیات، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

سعیده آهنگری - گروه انگلیسی دانشگاه آزاد تبریز

خلاصه مقاله:

تعامل نه تنها در یادگیری زبان بشر عاملی بنیادین محسوب می‌شود، بلکه در زندگی اجتماعی وی نیز عنصری اساسی است. با توجه به اهمیت بررسی تعامل در زبان دوم که محوریت اجتماعی دارد، هدف پژوهش حاضر بررسی تأثیر آموزش تعامل-محور (مبتنی بر مکالمه‌کاوی) بر توانش تعاملی در تکالیف زوج-گفتار بوده است که بدین منظور 124 زبان‌آموز سطح متوسط بر اساس نمرات آن‌ها، در آزمون تعیین سطح تافل، در دو گروه آزمایش و کنترل قرار گرفتند. گروه آزمایش علاوه بر منابع اصلی خود، مکالمات برگزیده از کتاب فراترازگفتار را طبق چرخه آموزشی فیلیپی و روهان (2015) فراگرفتند در حالی که گروه کنترل تنها در معرض یادگیری منابع اصلی خود بودند. توانش تعاملی آن‌ها در 4 تکلیف مختلف زوج-گفتار به وسیله مقیاس سنجش توانش-تعاملی ونگ (2015) مورد سنجش قرار گرفت. نتایج برآمده از تحلیل کواریانس موید موفقیت گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل بود. بنابراین شایسته است که معلمان با اتخاذ این رویکرد آموزشی، فرصت‌هایی در اختیار زبان‌آموزان قرار دهند تا آن‌ها بتوانند به شکل معناداری مفاهیم اصلی مکالمه را در زبان گفتار همسازی نمایند. این تعامل می‌تواند منجر به هوشیاری بیشتر در مهارت گفتاری و نیز طبیعی‌تر به نظر رسیدن مکالمات روزمره آن‌ها شود.

کلمات کلیدی:

آموزش تعامل-محور، مکالمه‌کاوی، توانش تعاملی، تکالیف زوج-گفتار، همسازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1125536>

